

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กำลังได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พรรคและรัฐบาลได้นำการศึกษาเป็นใจกลาง ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทางด้านคุณสมบัติ ศิลธรรม จริยธรรม ชีวิตสำนึกและโลกทัศน์ วิทยาศาสตร์ ก้าวหน้า สร้างทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถ รู้จักคิด มีวิชาชีพ สร้างสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาในระยะใหม่ของพรรคและรัฐบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและความต้องการด้านความรู้วิชาการ ด้านเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านคุณธรรมและจริยธรรมต่อความเป็นครูเพิ่มขึ้น การปฏิบัติหน้าที่การสอนของครูในระยะผ่านมาพบข้อยุ่งยาก เช่น ครูสอนไม่ตรงชั้น ครูสอนไม่ตรงสายวิชาที่เรียน ครูขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เอกสารตำราที่นำไปใช้ในการเรียนการสอน (สมกต มั่งหน่อเมก, 2552, หน้า 17) ซึ่งส่งผลให้การศึกษาพบปัญหา ซึ่งเป็นสาเหตุที่ต้องได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้ทันกับสภาพปัจจุบันอยู่เสมอการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาโรงเรียนการที่จะพัฒนาโรงเรียนจะต้องพัฒนาแต่บุคลากรทางการศึกษาระดับสูงถึงระดับผู้ปฏิบัติการและมีวิธีการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ไปตามงานที่รับผิดชอบหรืองานที่ปฏิบัติแต่วัตถุประสงค์หลัก ๆ ก็เพื่อให้ครูพัฒนาการสอนของครูและการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพผลดีเพื่อให้โรงเรียนมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องตลอดไป เพราะพลเมืองลาวทุกคนโดยไม่จำแนกชนเผ่า เชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย และสถานะทางด้านเศรษฐกิจสังคม ล้วนแต่มีสิทธิได้รับการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก, หน้า 5)

กระทรวงศึกษาธิการของลาวมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัยประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรฐานการศึกษาสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในแต่ละแขวงแต่ละเมือง ทั่วสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและยอมรับกันทั่วไปว่า “ครู” เป็นทรัพยากรบุคคลหลักที่มีหน้าที่จัดการการศึกษาโดยตรงทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนาประเทศในแนวกว้างดังนั้น “ครู” จึงเป็นเป้าหมายแรกของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลสู่กระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า สังคมยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีกระแสแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลกอย่างไร้พรมแดนทำให้สรรพสิ่งต่าง ๆ แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึง (พรนิภา ลิ้มปยอคม, 2542, หน้า 7) อีกประการหนึ่ง จากข้อมูลการประเมินผลการศึกษาแขวงเวียงจันทน์ ปี พ.ศ. 2552 พบว่าปัญหาของครูและบุคลากรทางการศึกษามีหลายประการ เช่น ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวนหนึ่งขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่

บุคลากรทางการศึกษาระดับเมืองและผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษามัธยมศึกษาไม่เอาใจใส่ในการติดตามประเมินผลการเรียน การสอนและไม่มีวิธีแก้ไขปัญหอย่างทันการครูจำนวนหนึ่งไม่เอาใจใส่ต่อการสอนเก็บความรู้ไว้สอนเพิ่มเพื่อหารายได้ให้แก่ตนเอง ครูสอนไม่ตรงวุฒิ ครูสอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาและการฝึกอบรมครูไม่ทั่วถึงเป็นสาเหตุให้ครูมีความรู้วิชาการไม่ลึกซึ้งไม่เข้าใจวิธีการสอนแบบใหม่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวขาดพื้นฐานโครงสร้าง โดยเฉพาะห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนการสอนครูไม่เพียงพอโรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่งมีครูระดับปริญญาตรี 2 ถึง 3 คน การสอนของครูไม่ได้นำวิธีการสอนแบบเอาใจนักเรียนเป็นศูนย์กลางหลายโรงเรียนยังคงใช้ตำราเป็นใจกลางอ่านให้นักเรียนบันทึกเพียงอย่างเดียว (สมกค มิ่งหน่อเมก, 2552, หน้า 4-6)

จากรายงานผลการประเมินการปฏิบัติแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2552 ของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลการเรียนของนักเรียนมีคุณภาพต่ำ เอกสารการเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่งมีอุปกรณ์การเรียนการสอน มีห้องทดลอง และอุปกรณ์การทดลองครบชุด แต่ขาดการดูแลรักษา ครูจำนวนมากไม่ได้นำอุปกรณ์การทดลองนี้ไปใช้ เพราะขาดความรู้และประสบการณ์ในการนำไปใช้ทำให้เสียประโยชน์ หรือนำไปใช้งานอื่น การฝึกอบรมครูเพื่อนำไปใช้อุปกรณ์การทดลองไม่ต่อเนื่อง ไม่เป็นระบบ หรือไม่ได้ฝึก ขาดการค้นคว้ากิจกรรมการปฏิบัติตัวจริง ขาดการนำเทคโนโลยีการศึกษาเข้าไปใช้ในการสอน ห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ การบำรุงรักษาตำราเรียนที่มีอยู่ไม่ดี เป็นสาเหตุให้นักเรียนมีโอกาสดูตำราเรียนน้อย วุฒิการศึกษาของครูต่ำเมื่อเทียบกับสากล สภาพเศรษฐกิจยากจน (สมกค มิ่งหน่อเมก, 2552, หน้า 17)

สถานการศึกษาพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเมืองหุระคม แขวงเวียงจันทน์ มีโรงเรียนที่ทำการสอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ทั้งสิ้นจำนวน 46 แห่ง โรงเรียนเอกชน 1 แห่ง มีบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด 133 คน เป็นหญิง 43 คน เป็นชาย 90 คน

มีครูสอนทั้งหมด 537 คน เป็นหญิง 323 คน เป็นชาย 214 คน ได้ดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาศึกษาโดยวิธีฝึกอบรมทั้งหมด 2 ครั้ง ในปีการศึกษา 2552 ได้จัดส่งครูและบุคลากรทางการศึกษาไปศึกษาดูงานคิดเป็นร้อยละ 10 จัดการพัฒนาครูบุคลากรทางการศึกษาโดยกระบวนการปฏิบัติงานเป็นบางส่วนคิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยกระบวนการบริหารนั้น ไม่มีการดำเนินการในระดับอำเภอ จากบทประเมินผลการปฏิบัติแผนพัฒนาการศึกษา (สมกค มังหน่อเมก, 2552, หน้า 13) การดำเนินการดังกล่าวมานั้นผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างไม่เพียงพอต่อความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้นการสอนของครูและการทำงานของบุคลากรทางการศึกษาจึงไม่มีประสิทธิภาพ ถ้าครูและบุคลากรทางการศึกษามีโอกาส พัฒนาความรู้ในด้านการพัฒนาหลักสูตรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านความรู้วิชาการด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อความเป็นครู ด้านความรู้ทั่วไป ด้านการบริหารและการคุ้มครองครูด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้หลักสูตรการศึกษาและด้านการพัฒนาครู ซึ่งครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนมากอยากเข้าร่วมถ้าครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้าร่วม ผู้วิจัยเชื่อว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนจะเกิดขวัญกำลังใจในการทำงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ โรงเรียนและนักเรียนด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษาปัญหาของการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เมืองพระคม แขวงเวียงจันทน์ ถึงปัญหาการสอนของครูและการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาว่า มีอะไรที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่ำและจะมีวิธีการในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างไรที่ตรงกับความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษานโยบายการพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ได้กำหนดไว้

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาของการศึกษาขั้นพื้นฐานเมืองพระคม ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของเมืองพระคม แขวงเวียงจันทน์ อันส่งผลต่อการเรียนการสอนและการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในการส่งเสริมคุณภาพของการศึกษา ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูและบุคลากรทางการศึกษาตามทิศทางนโยบายการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. เพื่อสร้างแนวทางพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา การศึกษาขั้นพื้นฐานของครูและบุคลากรทางการศึกษาและทิศทางนโยบายการศึกษาของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คำถามการวิจัย

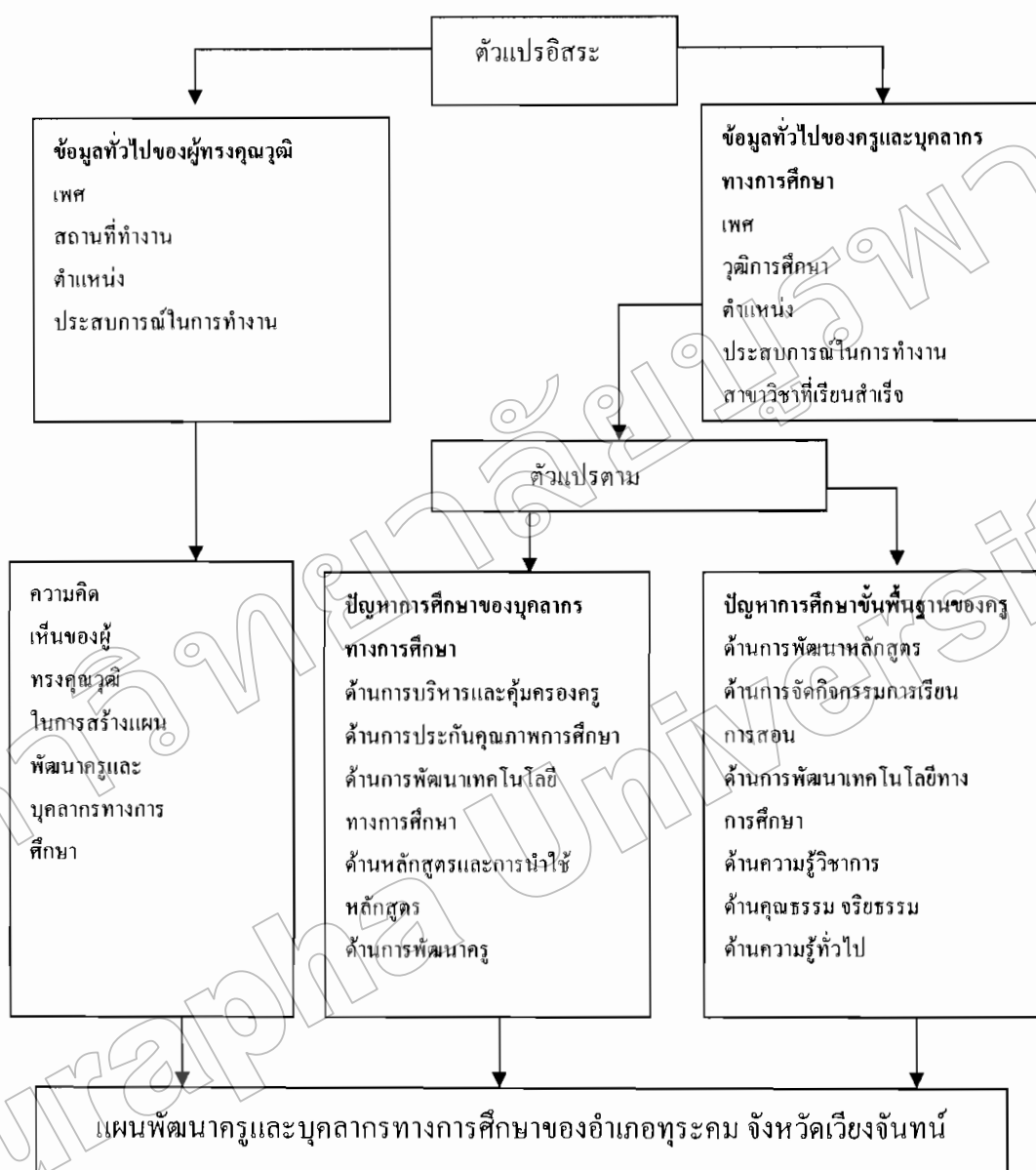
1. สภาพปัญหาการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทิศทางนโยบายการศึกษาของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. แนวทางพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาการศึกษา และทิศทางนโยบายการศึกษาและปัญหาของครูและบุคลากรทางการศึกษาควรเป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพปัญหาการศึกษาขั้นพื้นฐานและทิศทางนโยบายการศึกษาของ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวเพื่อนำปัญหาที่ได้ไปสร้างแนวทางในการพัฒนาครูให้ เหมาะกับความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา
2. ได้ทราบปัญหาของครูและบุคลากรทางการศึกษาว่ามีอะไรบ้าง เพื่อนำไปพัฒนา การสอนของครูและการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ
3. ได้แผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ช่วยแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาการศึกษา ทิศทางนโยบายการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพผลตรงต่อความต้องการของครู

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวความคิดของแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบ การศึกษาแห่งชาติลาว (2006 – 2015) มีจำนวน 7 แผนงาน จากงานวิจัยเรื่อง ความต้องการใน การพัฒนาครูของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 มี 10 ด้านจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคัดเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา การศึกษาขั้นพื้นฐาน เมืองหุระคม สำหรับครูมี 6 ด้านและสำหรับบุคลากรทางการศึกษามี 5 ด้าน ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา

1.1 ปัญหาของการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคลากรทางการศึกษาประกอบด้วย

5 ด้านคือ

1.1.1 ด้านการบริหารและการคุ้มครองครู

1.1.2 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

- 1.1.3 ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 1.1.4 ด้านหลักสูตรและการนำใช้หลักสูตร
- 1.1.5 ด้านการพัฒนาครู
- 1.2 ปัญหาของการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับครูผู้สอนประกอบด้วย 6 ด้านคือ
  - 1.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร
  - 1.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
  - 1.2.3 ด้านความรู้วิชาการ
  - 1.2.4 ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา
  - 1.2.5 ด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อความเป็นครู
  - 1.2.6 ด้านความรู้ทั่วไป

2. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในสถานการศึกษา

ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อำเภอทุระคม จังหวัดเวียงจันทน์ ปีการศึกษา 2553 มีจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 46 โรงเรียน มีจำนวนบุคลากรจำนวน 133 คน ประกอบด้วย หญิงจำนวน 43 คน ชายจำนวน 90 คน และครูผู้สอนจำนวน 537 คน ประกอบด้วย หญิงจำนวน 323 คน ชายจำนวน 214 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- 3.1 กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 96 คน ประกอบด้วย หญิงจำนวน 35 คน ชายจำนวน 61 คน
- 3.2 กลุ่มครูสอน ปีการศึกษา 2552 จำนวน 224 คน หญิงจำนวน 104 คน และชายจำนวน 120 คน มีทั้งครูที่สอนประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษา
- 3.3 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทางพัฒนาครูของเมืองทุระคม แขวงเวียงจันทน์ หมายถึง กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะการสอนให้แก่ครูภายใต้วิธีการพัฒนาครู 6 ด้านคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านความรู้วิชาการ ด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อความเป็นครู ด้านความรู้ทั่วไป ด้านการบริหารและการคุ้มครองครู ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตรและการนำใช้หลักสูตรการศึกษา ด้านการพัฒนาครู โดยในแต่ละด้านมีความหมายดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจถึงเทคนิควิธีการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและการนำความรู้มาแก้ไขปัญหา กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน

1.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความสามารถเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และนำความรู้มาแก้ไขปัญหา กำหนดแนวทางในการสอนนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง

1.3 ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เทคโนโลยีทางการศึกษาและการนำความรู้มาแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน

1.4 ด้านความรู้วิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะเทคนิควิธีการส่งความรู้ให้แก่แก่นักเรียนและนำความรู้มาแก้ไขปัญหา กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน

1.5 ด้านคุณธรรมจริยธรรมต่อความเป็นครู หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความประพฤติที่ควรประพฤติในการปฏิบัติหน้าที่ของครู

1.6 ด้านความรู้ทั่วไป หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ ด้านกฎหมายการศึกษา นโยบายและวัตถุประสงค์การดำเนินงานการศึกษา ขั้นพื้นฐานและนำความรู้มาแก้ไขปัญหา กำหนดแนวทางในการสอนนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง

2. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนและหน้าที่สอนเด็กให้มีคุณธรรมและจริยธรรมตามหน้าที่ปฏิบัติงานตามกรอบ ภาระหน้าที่และตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายในเมืองท่าระคม แขวงเวียงจันทน์

3. บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการในสถานการศึกษา ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่สังกัดสถานศึกษา เมืองท่าระคม แขวงเวียงจันทน์

4. แนวทางพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเมืองท่าระคม แขวงเวียงจันทน์ หมายถึง กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานให้แก่ข้าราชการครูภายใต้วิธีการพัฒนาครู 5 ด้านคือ ด้านการบริหารและการคุ้มครองครู ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา ด้านการพัฒนาครู ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยในแต่ละด้านมีความหมายดังนี้

4.1 ด้านการบริหารและการคุ้มครองครู หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้แก่บุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการจัดตั้งแบ่งงานการมีความรู้เรื่องการจัดการ

การศึกษามีความเข้าใจในความรับผิดชอบในหน้าที่และนำความรู้มาแก้ปัญหากำหนดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสูง

4.2 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษามีความรู้มีความเข้าใจเทคนิคการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาการตรวจสอบประสิทธิผลของการพัฒนาครูและนำความรู้มาแก้ปัญหา กำหนดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสูง

4.3 ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้แก่บุคลากรทางการศึกษามีความรู้มีความเข้าใจถึงความสอดคล้องของหลักสูตรการวิเคราะห์หลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นการประเมินการนำใช้หลักสูตรของครูและนำความรู้มาแก้ปัญหา กำหนดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสูง

4.4 ด้านการพัฒนาครู หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้แก่บุคลากรทางการศึกษามีความรู้มีความเข้าใจถึงการติดตามช่วยเหลือด้านความรู้วิชาการให้แก่ครู การให้โอกาสแก่ครูในการฝึกอบรม การให้โอกาสแก่ครูในการศึกษาต่อเพื่อยกระดับความรู้การช่วยครูการทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนการสัมมนาทางวิชาการและนำความรู้มาแก้ปัญหา กำหนดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสูง

5. สถานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการการศึกษาตามคำสั่งประธานประเทศของสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ปี พ.ศ. 2550 และเป็นสถานศึกษาที่อยู่ในห้องการศึกษาแขวงเวียงจันทน์

6. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา และห้องการศึกษาเมืองตระคม แขวงเวียงจันทน์

7. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษา ทางด้านวิชาชีพของพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดอำเภอตระคม แขวงเวียงจันทน์ ซึ่งแยกเป็นวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

8. ปัญหาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง อุปสรรค ของการปฏิบัติหน้าที่การสอนเด็กนักเรียนและหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ทำให้การทำงานไม่เป็นไปตามแนวทางนโยบายการศึกษาของห้องการศึกษาเมืองตระคม แขวงเวียงจันทน์

9. ห้องการศึกษาอำเภอตระคม หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของเมืองตระคม

10. แขวงเวียงจันทน์ หมายถึง หน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคที่รวมท้องที่หลาย ๆ อำเภอเข้าด้วยกันของจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

11. เมืองพระคม หมายถึง อำเภอท้องที่ที่รวมหลายตำบลให้อยู่ในความปกครองอันเดียวกัน อำเภอเป็นหน่วยราชการบริหารรองจากจังหวัด มีนายอำเภอเป็นหัวหน้าปกครองในจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

12. ห้องการศึกษาเมืองพระคม หมายถึง ที่ทำการของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานของอำเภอพระคมที่ขึ้นกับสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดเวียงจันทน์

13. ห้องศึกษาแขวงเวียงจันทน์ หมายถึง ที่ทำการของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University